

**ન્યૂજ ઓફ ગાંધીનગર એન્ડિક સાહિત્ય
સરિતા-
આયોજક : પ્રદીપ રાવલ**

NOG S.S. NO 219

★વિષય: પશુ, પકીનો માનવ જાત સાથેનો પ્રેમ★

★પ્રકાર: પદ્ય - ઉર્મિકાચ્ય★

★શીર્ષક :- પ્રેમ★

જગતમાં અવતર્યા તો રાખીએ બધા પર પ્રેમ,
ખાલી આવ્યાને ખાલી જવાના તેથી રાખો પ્રેમ.

મારું તારું કરવામાં વહી જશે આપણી છંદગી,
બે હાથે થાપ એટલું પૂણ્ય કરાવા કરીએ સૌં પ્રેમ.

જગ જતવા નિકળેલો ચિકિંદર ખાલી હાથે ગેયો,
અભિમાન કે ગર્વ નવ છાંજ એટલે કરો સૌં પ્રેમ.

કોઈ કઢે હું કરું એવો ભ્રમ કદી રાખવો નહીં,
પશુ-પકીને તમામ જીવોની સાથે રાખીએ પ્રેમ.

'અંખો' દેખે દેખતાન નયન આવકારો આપે સૌંને,
મળ્યો મનુષ દેહ તેથી જીવો પ્રત્યે રાખો પ્રેમ.

મનખા જીવો ફરીથી અવતાર નહીં મળે મનવા,
અખોલ પશુ-પકીનો એકબીજા પ્રત્યે રાખો પ્રેમ.

'અંખો' દેખે દેખતાન નયન આવકારો આપે સૌંને,
મળ્યો મનુષ દેહ તેથી જીવો પ્રત્યે રાખો પ્રેમ.
નયના જગદીશકુમાર સોંખી 'અંખો' સુરત.

★★★★★★

NOG SSN 0089

વિષય પશુ પંખી પ્રાણી સાથે માનવજાતનો પ્રેમ

શીર્ષક — સક્કલ વિશે

પ્રકાર : ગદ્ય

પ્રવિષ્ણા કડકિએ

સર્જનહારી રચેલી આ જગતની માયામાં સહુને એક સરખો હક જવન
જીવવા માટે છે. પછી તે જીવ તું હોય, પશુ હોય કે પંખી. જીવવા માટે
આ પૂર્ણી પોતાનો પ્રેમ સહુનું હું પર સતત વરસાવે છે.

જેમ આપણને કોઈ મારે તો દર્દ થાય. જન્મ ધરીને અંધી પૂઢી પર આવ્યા.
મત્યુ કોઈને બસતું નથી. તે પ્રમાણે પશુ, પંખી પ્રેમથી અંધી જીવી શકે તે
જોંયું આપણું કર્તવ્ય છે.

તેમનો શિકાર કરવો અયોગ્ય છે. હદ તો ત્યારે જીણાય, જ્યારે માનવ
તેમને મારી, રંધીને મિજબાની માણે છે.

માનવી ઝૂલ્લો પાણે, બિલાયી પાણે, પોપટને પાંચરે પૂરી તેમને વહાલ કરે.
ઘણાં તો બાળક ન જોઈએ પ્રાણી પર જીન છિડકે. કારણ સાફ છે, બાળક
સામે બોલે પ્રાણી નહીં,

પશુ પર અત્યારા અમાનવીય પગલું ભરતાં માણસ અચકાતો નથી.
ગણેઠાની પીઠ પર કેટલો ભાર લાદે છે.

ગાય, બક્કરી અને સુવરનું માંસ ખાતાં માનવી અચકાતો નથી. મરદીના
ઈડા ખાઈ અટકતો નથી તેનું "ચીકન" પ્રેમથી અંગળા ચાટીને ખાય છે.

દીશા ઝૂલેવા માનવની સેહની સરવાણી સુકાઈ ગઈ છે. કરણા કોને
કહેવાયે તેનાથી અખાણ છે.

પશુ, પકી આપણા પ્રેમના ધ્યાસ છે. તેમના પર પ્રેમની વર્ષા કરો,
અંતરાત્મા પ્રસંગ થશે. કોયલની કંદુ કૂદુ ગાયનું ગાંગરવું અને ઘોડાની
હણખણાટી સાંભળી અંતર જુભી કેટલી.

પ્રેમ અને પરસ્પર સહકાર માનવ, માનવ પર રાખે તે આવશ્યક છે. માનવ,
પશુ, પંખી કે અંચ પ્રાણી આ જગતમાં પ્રેમ અને સદભાવનાથી જીવન
વ્યક્ત કરે તો સર્વાં અહીં જ છે.

★★★★★★

NOG SS NO:0051

વિષય: "પશુ, પ્રાણી, પકીઓ સાથે માનવજાતનો પ્રેમ"

શીર્ષક: "ચકલી મારે આંગન આવી રે..."!

પ્રકાર : પદ્ય

પરોઢીયે શોર ચો'કોર

ચકલી મારે આંગન આવી રે...!

ચી ચી ચી કરતી,

ચકલી મારે આંગન આવી રે...!

કોટે કોટે કરતી,

ચકલી મારે આંગન આવી રે...!

દાણ ચણીયે ચણીયે

ચકલી મારે આંગન આવી રે...!

શીતલ જલપાન કરતી,

ચકલી મારે આંગન આવી રે...!

મીઠી વાતો કરવા,

ચકલી મારે આંગન આવી રે...!

બોલાવે ધર બહાર,

ચકલી મારે આંગન આવી રે...!

સામે જતાં ઉડતી,

ચકલી મારે આંગન આવી રે...!

સાંજ ટણી હવે આવજે,

ચકલી મારે આંગન આવી રે...!

નામ: ઊર્વી મહેના, અમદાવાદ.

★★★★★★

[NOG SS NO: 0101

વિષય: પશુ, પકી, પ્રાણી સાથે માનવજાતનો સંબંધ.

પ્રકાર: પદ્ય શબ્દો: ૧૧૮

શીર્ષક: માણસ! તું કેવો છે?

નામ : ભરત સાંગાડી

સર્જનહારી, માણસને બનાવી,

પશુ, પકી, વન્યપ્રાણીથી પ્રકૃતિને સાજાવી.

પશુ પકી છે આપણાં મિત્ર

પણ માણસસમાં ક્રાંતિ છે તેની કિન્તુ!

દૂધ આપે, ઉન આપે,

ખેતર ખેડે, ખાતર આપે,

વન્યપ્રાણી સુષ્ઠિ સંતુલિત કરે,

સંસાર રંગોને સહસ્રિતવતી ભરે.

પણ,

હાય રે, માણસ! તું કેવો છે?

જીવનભર કાગડાને અશુભ માનતો રહ્યો

પકી,

મૃત માખાપને કાગડા સમજ ભોજન કરાવતો રહ્યો.

હાય રે, માણસ! તું કેવો છે?

ધરાવાની નીકણો ઉંદર, દવા પીવાની મારી નાખ્યો,

પકી,

મંદ્રિતાની નીકણો ચેરનો ચરણ સ્પર્શ કરી આવ્યો.

હાય રે, માણસ! તું કેવો છે?

માટીની મૂર્તિ પાસે આયુષ્યની ભીખ માંગીને આવ્યો,

પકી,

તે જ મૂર્તિની સામે મુંગા પશુનો બલ ચઢાવી આવ્યો.

વાહ, માણસ વાહ!

તારાં આનંદમાં છે પ્રાણીની આહ!

હાય રે, માણસ! તું કેવો છે?

તારી રીત સમજાતી નથી!

★★★★★★

.NOG SS "tfh 0042

વિષય - પશુ-પકી,પ્રાણી સાથે માનવજાત

